

ѣ не се преобрѣщать за кое-то пространно и твѣрдѣ до-
брѣ доказва Г. Кржстювичъ въ брой 16 на Б Кн: I.

За употребленіе-то на опредѣлительнїи членъ подирь прилагателны-тѣ и причастїя-та

Прилагателни-тѣ и причастїя-та въ Ново-Българскїи
языкъ иматъ кактъ и въ Славянскїи, (но само за единствен-
ное число), двѣ окончанїя: едно усѣчено: *благъ, добръ, сжъ-*
щи, и едно неусѣчено: *благїи, добрїи, сжїи*; — въ мно-
жественное число же употреблявать се само въ усече-
чено-то си кончанїе. —

Извѣстно е при това, че спорядъ свойство-то Сла-
вянск: языка ставятъ се на краж-тѣ въ неусѣченни-тѣ о-
кончанїя на прилагателни-тѣ и причастїя-та буквы: **и**, за
мѣжкїи родъ, **я** за женскїи и **е** за среднїи и служатъ за
да имъ опредѣлятъ смисль-тѣ; слѣдовательно и не е нуж-
дно да имъ се прибавя опредѣлительнїи членъ. Въ Ново-
Българскїи обаче языкъ, въвело се употребленїе-то на той-
зи членъ и подирь прилагателны-тѣ и причастїя-та неусѣ-
ченнаго и усѣченнаго окончанїя и за тры-тѣ рода и за двѣ-
тѣ числа. — Това мѣкаръ нелогическо и криво употребле-
нїе съ жадость глѣдѣмы че прїель и Г. Кржстювичъ, както и
въобще всички-тѣ наши учени сж прїели; наистинж негова
милость не съ драго сѣрдце прїель това употребленїе, и справед-
ливо сочувствовалъ че не сторилъ добрѣ, а за да оправдае това
криво прїемванье дума: „*Какъ да е, то е единъ фактъ,*
едно бытїе въ языкъ-тѣ ни, кое-то е было прїято и ут-
вѣрждено отъ общо-то обикновенїе, и кое-то мы не мо-
жемъ друго да сторимъ, освенъ да го прїемнемъ както си е (*)
— Отъ това забѣлежанье на Г. Кржстювича, вижда се ясно,
че негова милостьны совѣтува да употребимъ опредѣлитель-
нїи членъ подирь прилагателны-тѣ и причастїя-та неусѣчен-
наго и усѣченнаго окончанїя, само и само за да удовле-
творимъ на всеобщее народно обикновенно пронзношенїе.

За да се произнесе же и гласна-та или пѣ добрѣ
да речемъ звукъ-тѣ **а** или **ѣ** що се чюва между прилагат:

(*) Виж. Б. К. Брой 20-1858 стр. 183. I.